

NIEUWSBRIEF

Nummer 10 – Maart – April 2012

Editoriaal

Wanneer komen er ook sancties tegen Israël?

Waarom Europa Israël zou moeten boycotten

De Belgische regering trekt zijn ambassadeur uit de Syrische hoofdstad Damascus voor overleg terug. De Europese Unie heeft beslist om vanaf juli geen olie uit Iran meer te importeren. In zijn State of the Union voegt de Amerikaanse president en Nobelprijswinnaar voor de vrede Obama eraan toe dat "alle opties op tafel liggen" (lees: ook een militaire aanval tegen Iran). De Israëlische premier Netanyahu dreigt met het bombarderen van de kerninstallaties in Iran om aldus zijn eigen beleid van voldongen feiten te doen vergeten. Er zijn nochtans redenen te over om Israël niet ongemoeid te laten en sancties tegen deze staat te nemen.

Een rapport dat Europese diplomaten in Ramallah en Oost-Jeruzalem naar Brussel zonden, bekritiseert Israël voor de activiteiten die het ontplooit op grote delen van de sinds juni 1967 bezette Westelijke Jordaanoever. De EU-diplomaten noemen de expansie van de **joodse kolonies** een ernstige belemmering voor de vooruitgang van het vredesproces. Volgens de Israëlische ngo Peace Now bereikte deze kolonisatie in 2011 het hoogste niveau sinds een decennium. Onlangs werd begin januari nog de bouw van 3690 woningen in een twaalfstal wijken in Oost-Jeruzalem goedgekeurd. Sinds de vredesakkoorden van Oslo in 1993 is de kolonistenbevolking in Oost-Jeruzalem en de rest van de Westelijke Jordaanoever meer dan verdrievoudigd. Een rapport van het VN-vluchtelingenbureau van mei 2011 zegt dat Israël de Palestijnse bevolking uit Oost-Jeruzalem verjaagt. De etnische zuivering van 1948 gaat dus gewoon door.

De **apartheidsmuur** (meer dan 700 km) die twee maal langer is dan de groene lijn (bestandslijn van 1949), heeft 9,4% van de Westbank ingepalmd. In deze zone wonen 85% van de kolonisten. In **Bili'in** bijvoorbeeld werd 240 ha (de helft van dit Palestijnse dorp) door de muur in beslag genomen. Door hun wekelijkse betogingen hebben de inwoners in juni 2011 uiteindelijk 110 ha teruggekregen. Op 9 juli 2004 veroordeelde het Internationaal Gerechtshof van Den Haag de bouw van de muur en riep op om de muur te slopen. Ze staat er nog altijd.

Het Russell Tribunal on Palestine kwam op 7 november 2011 in zijn slotzitting in Kaapstad tot de conclusie dat er in Israël sprake is van **apartheid** tussen twee onderscheiden en identificeerbare raciale groepen. In Israël heet dit beleid "hafrada" (Hebreeuws voor scheiding). Beide groepen krijgen elk een aparte ruimte toebedeeld en de kwaliteit van de infrastructuur, diensten en toegang tot de natuurlijke hulpbronnen hangt af van de groep waartoe men behoort. Op basis van de identiteitskaart en de auto-nummerplaat weet men in Israël of je jood bent of niet. De toegang tot bepaalde autowegen tussen de joodse kolonies zijn verboden voor Palestijnen. Een Palestijn die met een Israëlische Palestijn getrouwd is, mag zich niet in Israël vestigen (dus geen gezinshereniging) en personen die bijstand verlenen aan illegale immigranten, kunnen een straf van 5 tot 15 jaar oplopen omdat ze het joods karakter van de Israëlische staat in gevaar brengen. Het rapport van 13 december 2011 van de Franse volksvertegenwoordiger Jean Glavany (PS) vertelt dat de half miljoen joodse kolonisten meer water verbruiken dan de 3 miljoen Palestijnen en dat Israël de Palestijnen verbiedt om waterputten te boren.

Volgens de Palestijnse ngo Addameer zitten nog steeds meer dan 4.480 **Palestijnse politieke gevangenen** in Israëlische gevangenissen, waaronder meer dan 300 in administratieve hechtenis, onder meer 24 parlementsleden. Vijf Palestijnse vrouwen en meer dan 160 Palestijnse jongeren onder de 18 jaar (onder wie 26 jonger dan 16 jaar) verblijven in Israëlische gevangenissen. Naar aanleiding van de hongerstaking van de Palestijnse politieke gevangene Khader Adnan bestempelde Catherine Ashton (hoge vertegenwoordiger voor Buitenlandse Zaken van de EU) de administratieve hechtenis in Israël als excessief, maar het bleef bij woorden.

En wat deden de Europese landen toen het Israëlische leger eind 2008 en begin 2009 de Gazastrook bombardeerde en binnenviel met als gevolg meer dan 1400 Palestijnse doden, waaronder heel wat kinderen, vrouwen en bejaarden? Ze schaarden zich schaamteloos achter wat internationaal en officieel een terreuractie werd genoemd.¹

Toen het VN-rapport van Richard Goldstone over deze oorlogsmisdaden op 5 november 2009 in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties ter sprake kwam, onthield België zich bij de stemming.

Wanneer komen er ook **sancties** tegen Israël zolang deze staat het internationaal recht en de resoluties van de Verenigde Naties niet naleeft ? Wanneer roept België ook zijn Belgische ambassadeur uit Israël voor overleg terug ? Wanneer schort de Europese Unie het associatieverdrag met Israël op, wanneer komt er ook een wapenembargo tegen Israël ? Wanneer komt er een duidelijke etikettering van de Israëlische producten uit de joodse kolonies in de sinds juni 1967 bezette Palestijnse gebieden ? Palestina Solidariteit roept de burgers op tot een economische, academische en culturele **boycot** zoals gevraagd door meer dan 160 Palestijnse organisaties in het kader van hun BDS-campagne (Boycot-Desinvestering-Sancties).

De redactie Brussel, 23 februari 2012

¹ Lees meer: <http://willyvandamme.wordpress.com/2009/01/22/gaza-de-eu-en-isral-het-toppunt-van-de-schande/>

Persbericht: Dag van de vrouw maar niet voor Hana Shalabi en de Palestijnse vrouwen in de Israëlische gevangenissen

8 maart is de internationale vrouwendag, maar niet voor de vijf Palestijnse vrouwen die in de Israëlische gevangenissen zitten. Hana Shalabi (29 jaar) is een van hen en is sinds 16 februari in hongerstaking voor onbeperkte tijd.

Hana Shalabi is op 14 augustus 1960 in het Palestijns dorp Burqin (nabij Jenin op de Westelijke Jordaanoever) geboren in een landbouwersgezin van 9 kinderen. Haar broer Samer werd op 29 september 2005 doodgeschoten door het Israëlische leger dat het dorp was binnengevallen. Op 14 september 2009 werd ze een eerste maal gearresteerd en in administratieve hechtenis gehouden. Na twee jaar administratieve opsluiting kwam ze vrij in het kader van de gevangenenruil voor de vrijlating van de Israëlische soldaat Gilad Shalit. Amper 4 maanden later werd ze op 16 februari opnieuw in het huis van haar ouders gearresteerd door Israëlische soldaten met honden aan de leiband. Ze werd naar het 'Salem detention center' gevoerd en vervolgens naar de gevangenis van Hasharon. Ze begon onmiddellijk een hongerstaking, alsook haar vader (74 jaar) en moeder (67 jaar) in een tent voor hun huis uit solidariteit met hun dochter.

Volgens de Palestijnse ngo Addameer zitten 5 vrouwelijke Palestijnse politieke gevangenen in Israëlische gevangenissen, zoals onder andere Majeda Fidda (51 jaar). Majeda Fidda, gemeenteraadslid van Nablus, werd op 6 augustus 2008 gearresteerd en zit sindsdien in administratieve hechtenis in de Hasharon gevangenis, ook bekend als Tel Mond.

Volgens de "Stichting Palestijnse vrouwen in Nederland" zijn de gevangenissen overbevolkt en onhygiënisch. Medische zorg is er ver beneden de norm, zowel voor vrouwen als voor de bij hen verblijvende kinderen. Zwangere vrouwen brengen letterlijk in de boeien hun kind ter wereld. Recht op onderwijs en bezoek wordt vaker niet dan wel toegelaten. Toegang tot juridische bijstand is beneden alle pijl. De Palestijnse vrouwen worden gevangen gehouden in Israël zelf en niet in de bezette Palestijnse gebieden. Dit is in strijd met het internationaal recht (artikel 49 van de 4e Conventie van Genève van 1949 waarbij het verboden is om personen onder dwang massaal of individueel naar het grondgebied van de bezetter over te brengen). Dit maakt bezoek van advocaat of familie vrijwel onmogelijk, omdat inwoners van bezet gebied zelden of nooit toegang krijgen tot Israël.

In geval van een administratieve opsluiting worden Palestijnen zonder enige klacht of enige vorm van proces vastgehouden. Op de Westelijke Jordaanoever werd de administratieve hechtenis in 1988 geregeld bij militair decreet nr. 1229 dat stamt uit de Britse koloniale tijd. Het decreet bepaalt dat de gevangene binnen de 8 dagen na zijn of haar arrestatie voor een rechter verschijnt. De rechter bekrachtigt meestal de eis of de beslissing van de legerleiding op basis van vertrouwelijke documenten die noch door de betrokkene noch door diens advocaat kunnen worden geraadpleegd. Een Palestijn kan voor maximum 6 maanden worden vastgehouden voor zover er een redelijk vermoeden bestaat dat de veiligheid van de regio of de openbare orde dit vereist. Deze periode kan telkens door een militaire rechtbank worden verlengd. Er staan gevallen bekend van 8 jaar zonder enige beschuldiging.

Volgens de Internationale Liga voor Mensenrechten en Amnesty International zijn de administratieve hechtenis en willekeurige opsluiting in strijd met het internationaal recht omdat ze een inbreuk vormen op het recht op persoonlijke vrijheid en zekerheid en op het recht op een rechtvaardig proces zoals gewaarborgd door artikelen 9 en 14 van het internationaal verdrag van 16 december inzake burgerrechten en politieke rechten dat in de jaren '90 door Israël werd geratificeerd.

Samen met vele humanitaire organisaties eist Palestina Solidariteit de onmiddellijke vrijlating van Hani Shallibi en het stopzetten van de administratieve hechtenis als repressieve praktijk tegen de Palestijnse politieke opposanten.

Voor meer informatie:

- <http://www.addameer.org/etemplate.php?id=161>
- <http://www.addameer.org/etemplate.php?id=295>
- <http://www.addameer.org/etemplate.php?id=342>
- Stichting Palestijnse vrouwen in Nederland
http://www.youtube.com/watch?v=6maE3inv_HI
- <http://mcpalestine.canalblog.com/archives/2011/04/17/20904210.html>
- http://www.btselem.org/administrative_detention
http://www.btselem.org/administrative_detention/20120201_sharp_rise_in_administrative_detention

Analyse

Verdeel en heers: het sectaire gevaar

Toen vorig jaar in Bahrein een opstand uitbrak tegen het regerende vorstenhuis van de familie al Khalifa was dit ook een groot item op de Engelstalige nieuwszender Aljazeera van buurland Qatar. Daar had de nieuwslezer het over een sjiietische opstand tegen de lokale soennitische regering. Waarop de correspondent ter plekke in de uitzending zelf die nieuwslezer corrigeerde en sprake over een niet-sectaire opstand van vooral jongeren tegen wat zij zagen als de corrupte dictatuur van koning Hamad bin Isa al Khalifa.

Iraakse brokken

Het toont aan hoe bepaalde media, ook Arabische uit de Golfstaten, steeds weer het beeld verspreiden van een geweld dat voor hen per definitie sectair is. Men is geen Egyptenaar meer maar een kopt of een moslim, men is geen Irakees meer maar een Koerd, sjiiet of een soenniet. Vooral sinds de verovering van Irak door de VS in maart 2003 wordt dit opdelen door onze media van de bevolkingen steeds sterker.

Het lijkt geen toeval dat de eerste daden van het Amerikaanse bestuur over Irak het verbieden van de Iraakse Baathpartij was en het ontbinden van het Iraakse leger. Het waren de twee centrale machtsorganen die op niet-sectaire basis het land bij elkaar hielden. In de plaats kwamen bijna alleen nog partijen die zich richtten op de soennieten, koerden of de sjiieten. Wie opriep tot een niet-sectair beleid zoals vroeger de Baathpartij deed werd een roepende in de woestijn. Men was plots geen Irakees maar lid van een sekte.

Vanuit de VS waren er trouwens verwoede pogingen om nog verder te gaan en het land in minstens drie stukken te kappen, een voor de Koerden, een voor de sjiieten en een voor de soennieten. Peter Galbraith, de man die als een soort Amerikaanse vicekoning over Iraaks Koerdistan regeerde, schreef er zelfs in boekvorm een pleidooi over. Ook de huidige Amerikaanse vicepresident Joe Biden was een fervent voorstander.

Saddam Hoessein

Waarna die drie Iraakse landen elkaar dan te lijf zouden gaan over wie wat kreeg? De ooit zo sterke pan-Arabische politieke strekking lijkt al lang morsdood en nu komt zelfs ook elke nationale eenheid in de Arabische wereld in gevaar. Het propageren van het sectaire in het Midden-Oosten is een zeer gevaarlijke tendens. Het kan alleen maar leiden tot meer geweld en de vernieling van de regio.

Zeker is dat het sektarisme in Irak zo krachtig is geworden dat een sterke Iraakse regering nog lang op zich zal laten wachten. Maar dat was duidelijk de bedoeling. Het land diende zo deskundig kort en klein geslagen te worden dat er van een welvarend en vreedzaam Irak voor heel lang geen sprake meer kan zijn. Missie volbracht.

In wezen kregen wij al een voorsmaak toen de VS in 1979 haar geheim agent Saddam Hoessein in Irak aan de macht hielpen en die bijna onmiddellijk daarna een oorlog tegen buurland Iran begon. Het zorgde voor een ontzettende vernieling en miljoenen doden waar beide landen ook nu nog de gevolgen van ondervinden. En wie won hier: de westerse wapenfabrikanten en het westen met Israël op kop die zagen hoe mogelijke vijanden als Irak en Iran elkaar de kop insloegen.

Het was voor Israël een godsgeschenk. Twee van haar voornaamste aartsvijanden die samen ten onder gingen in een orgie van bloed. Ook In Libanon trachtte men dit sektarisme te promoten. Het waren uiteindelijk de Franse koloniale heersers die er dit systeem van sektarisme en verdeel en heers zo doorduwden dat wie bijvoorbeeld over de sectaire grenzen wil huwen maar twee opties heeft: de sekte van de partner vervoegen of het land verlaten. Het is het klassieke verdeel en heers van buitenstaanders die zo hun koloniale overheersing willen bestendigen.

En zelfs nog voor de stichting van Israël poogden de zionisten dit verdeel en heers in Libanon verder te perfectioneren toen zij allerlei extremisten binnen de Libanese maronitische gemeenschap bewapenden. Zolang Libanon een tussen sekten verdeelde natie is vormt ze geen echt gevaar voor Israël.

Hamas

Hetzelfde deed zich ook voor met de Palestijnen. En ook hier zien wij diezelfde naar sektarisme strevende krachten aan het werk. Zo kon Hamas, de Palestijnse tak van de Moslim Broederschap, zich van een klein onbetekenend groepje alleen maar ontwikkelen dankzij de massale financiële steun van de Arabische vorstenhuizen uit het Arabisch schiereiland en de wel heel merkwaardige houding van Israël.

Die Arabische vorstenhuizen lusten de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO) met Yasser Arafat niet want die was te seculier, niet gelovig en conservatief genoeg. In de jaren tachtig begonnen zij massaal geld te stoppen in Hamas die zo in staat was een gans netwerk van sociale voorzieningen uit te bouwen, vooral in Gaza. Hamas koppelde die sociale vrijgevigheid aan erg radicale politieke standpunten en acties. Dit op een

ogenblik dat de VS en de EU, de partners van Israël, via immense druk de PLO tot meer gematigdheid hadden gekregen.

Het gevolg was dat Hamas bij vele Palestijnen steeds populairder werd. En daarbij speelde ook Israël een belangrijke rol. Pleegde Hamas een aanslag dan was het de PLO en haar instellingen die hiervoor bijna steeds door Israël gestraft werden. Actief zijn in de Palestijnse gebieden werd de PLO soms zeer moeilijk gemaakt. Hamas werd integendeel echter, vooral onder de Israëlische premier Yitzhak Rabin (Arbeiderspartij), grotendeels met rust gelaten. Geen toeval want Rabin werkte in de traditie van David Grün (alias David Ben-Gurion) en dat betekent geslepenheid om de zionistische droom te realiseren. Men zegt publiek steeds A maar doet steevast B.

Yitzhak Rabin, in onze klassieke media gekend als de vredestitel, is ook de echte architect van de kolonisatie van de Westelijke Jordaanoever. De sterkte van het huidige Hamas is dan ook het gevolg van zowel het Israëlische beleid als van dat van de Arabische vorstenhuizen waaronder het Saoedische. Een politiek die opvallende parallellen had en waar de VS en de EU nooit een kwade opmerking over maakten. Geen toeval.

Tot Hamas de Palestijnse parlementsverkiezingen won en na een korte burgeroorlog de macht over Gaza behielden. Pas dan neemt men in Europa, de VS en Israël wel degelijk harde maatregelen tegen Hamas en vooral de mensen in Gaza die onder hun controle leven. Met de Golfstaten die simpel toekijken. Ook hier voerde men op een wel heel geslepen wijze een politiek van verdeel en heers.

Libische desintegratie

Hetzelfde voor Libië welke nu als gevolg van de steun van de Navo, Qatar en Saoedi-Arabië ten prooi is gevallen van een verregaande desintegratie. Als we Human Rights Watch mogen geloven zijn er alleen al in de stad Misurata 250 verschillende milities die zich bezig houden met plunder en voor wie ontvoeringen, foltering en moorden wel een dagelijkse bezigheid lijken. Hoe lang het gaat duren voor er terug een sterke centrale regering is, is dan ook onduidelijk. Als ze er ooit nog komt. Het was iets waarvoor sommigen vooraf waarschuwden maar waar Navo, Qatar en Saoedi-Arabië geen oog voor hadden. De macht grijpen en Kaddafi vermoorden was hun eerste en enige zorg.

En dan Syrië

Hetzelfde doet zich nu voor in Syrië waar diezelfde krachten profiteerden van de Arabische revolutie en het groot ongenoegen over het bewind van president Bashar al Assad. Ook hier onttaarde dit in een met bloed overgoten etnische strijd. Vooral de stad Homs is daarbij het toneel van ontvoeringen en moorden die in essentie een seculaire achtergrond hebben. Wee de christen – en er zijn er veel – die in handen valt van die opstandelingen. Onthoofde christenen zijn een gekend fenomeen geworden in deze stad.

En ook hier, bij die tegen de regering al Assad strijdende rebellen hoort men al verhalen over het reserveren van stukken Syrië voor die dan tot minderheden omgetoverde Syriërs. Armeniërs daar, Alawieten ginds en de Assyrische christenen wat verder in die hoek. Het nieuwe Syrië van de toekomst? Bangelijk.

Een recept voor Iran

En ook voor Iran heeft het westen dit duidelijk op het oog. Zo is er in het parlement van buurland Azerbeidzjan bij zowel de oppositie als de regering sprake van om Iraans Azerbeidzjan in te lijven. Een gebied met 8 miljoen inwoners, dat meer dan driemaal groter is dan België. Waarbij het Amerikaanse leger heel in detail de complexe etnische en religieuze Iraanse structuur bestudeerde. Ook hier geen toeval. Het is trouwens geweten dat de VS met wapens en geld allerlei rebellies in die gebieden waar minderheden wonen volop steunt. Tot heden zonder veel resultaat.

Ook dit land wil men liefst zo snel mogelijk wurgen en in stukken kappen, de Sovjet-Unie, Joegoslavië en Soedan achterna.

De oproepen van allerlei Israëlische politici, diplomaten en militairen om nu het mogelijk lijkt vlug komaf te maken met de regeringen in Damascus en Teheran tonen waar het hier in wezen over gaat. De Israëlische macht in de regio voor nog heel lang bestendigen door de burens in een orgie van geweld ten onder duwen. Wat hen eveneens de kans geeft om eindelijk een Israël vrij van enige Palestijnse aanwezigheid te creëren, een echte joodse staat die geheel Arabierenfrei is.

Al meer dan honderd jaar de natte droom van elke uit de kluiten gewassen zionist.

Willy Van Damme

Bili'in, de ongelijke strijd

Op zaterdag 18 februari hield de Palestijnse activist Iyad Burnat van het volkscomité van Bili'in een uiteenzetting bij Palestina Solidariteit vzw. Het evenement was op verschillende websites en ook per email aangekondigd tot ver buiten de Palestina-beweging. Het is een onderonsje onder overtuigden geworden. Toch ga ik ervan uit dat dit stukje misschien hier of daar een nog niet ingewijde bereikt voor wie het allemaal niet de ver-van-mijn-bed-show is. Omdat de Palestijnen, die dagelijks te midden de Apartheid en de bezetting leven, blijven hopen en wij, omgeven door ons comfort, het dus ook niet mogen opgeven om daarover te berichten.

Inleiding.

Bili'in, in de buurt van Jeruzalem, is één van de talrijke Palestijnse dorpen die te maken krijgen met het bijkomende inpalmen van land door Israël via de fameuze muur². Die muur langs de Westbank wordt door de Palestijnen "de apartheidsmuur" genoemd terwijl er in de Israëlische media sprake is van een "veiligheidshekken tegen Palestijnse terroristen". Ze loopt in feite volledig op grondgebied dat volgens de Oslo-akkoorden van 1993 de Palestijnen toekwam, namelijk langs de Palestijnse kant van de "**groene lijn**"³. Zij palmt op talrijke plaatsen belangrijke hoeveelheden Palestijns grondgebied bijkomend in, bovenop de 78% die, begrensd door de "groene lijn", door de VN beschouwd wordt als behorende tot de staat "Israël". Zij gaat in een wijde kring rond kolonies - en waterbronnen - op de "West Bank", de Westelijke Jordaanoever, vooralsnog door Israël sinds 5 juni 1967 bezet "Palestijns gebied". Iedereen kent ondertussen wel de beelden van Palestijnse boeren die zich vastklampen aan hun eeuwenoude olijfbomen, terwijl die uitgerukt worden omwille van de bouw van de muur.

Voor een goed begrip: alle Israëlische kolonies in de "**Palestijnse gebieden**"⁴ waren en zijn, naar internationaal recht, volledig illegaal⁵. Let dus op als je de term "illegale kolonies" hoort of leest, Israël bedoelt daarmee de kolonies die, zelfs naar Israëlische normen, illegaal zijn, voorlopig, tot ze "geregulariseerd" worden.

Enige gelijkenis met Vlaanderens ruimtelijke ordening dus, maar dan wel in een context van Apartheid⁶. In Palestina zijn het organisaties, zoals het Joods Nationaal Fonds, die volgens de grondbeginselen van de staat Israël bepalen, wie het land toekomt. En tot die grondbeginselen behoort een interpretatie van de bijbel die bij ons zou gekwalificeerd worden als religieus fanatisme van extreme racisten. Volgens de zionisten zegt de bijbel, dat het land van de Joden is, het "uitverkoren volk".

Volgens de Israëlische terminologie is het op de West Bank van Palestijnen gestolen land en land dat nog in aanmerking komt om te stelen, "**betwist gebied**" (en niet meer "bezet gebied"). De muur verhindert mensen om naar hun land te gaan. Dus wordt dat land waarmee niemand iets doet. Zulk land kan dan, volgens de regels die de Joodse staat toepast, toegewezen worden aan Joden om er "nederzettingen" (kolonies) te bouwen.

² Deze muur (meer dan 700 km) die twee maal langer is dan de groene lijn (bestandslijn van 1949), heeft 9,4% van de Westbank ingepalmd. In deze zone wonen 85% van de kolonisten. Op 9 juli 2004 veroordeelde het Internationaal Gerechtshof van Den Haag de bouw van de muur en riep op om de muur te slopen. Ze staat er nog altijd en de bouw gaat verder.

³ De bestandslijn van 1949, door de VN beschouwd als de grens van Israël.

⁴ Daarmee worden de Gazastrook en de West Bank bedoeld, dus de 22% van Palestina die overblijven na de eenzijdige uitroeping van de onafhankelijkheid door Israël (14 mei 1948) en de massale verdrijving van Palestijnen van hun land in 1947-49, de "Nakba" (ramp in het Arabisch). Elk herinnering aan de Nakba (ook op school) wordt binnen Israël verboden.

⁵ De kolonies in de Gazastrook zijn inmiddels ontruimd, met achterlating van door insijpelen van zeewater vervuild grondwater, doordat de kolonisten het grondwater uitgeput hebben.

⁶ Het Russell Tribunal on Palestine kwam op 7.11.2011 tot de conclusie dat er in Israël sprake is van **apartheid** (in het Hebreeuws **hafrada** of scheiding). Beide groepen (Palestijnen en joden) krijgen een aparte ruimte toebedeeld. De kwaliteit van de diensten en infrastructuur, en de toegang tot de natuurlijke hulpbronnen hangen af van de groep waartoe men behoort.

Kinderen in uniform.

In Bili'in⁷ en het aangrenzende dorp wordt meer van het grondgebied door Israël afgenomen dan er voor de Palestijnen overblijft, omwille van de "veiligheidsmuur". Deze komt daar tot zo'n vijf mijlen ten oosten van de Groene Lijn in bezet Palestijns gebied. Via een Israëlische rechter werd in 2007 verkregen dat het tracé vijfhonderd meter naar de groene lijn toe wordt verschoven⁸, een kleine overwinning voor het actiecomité.

Dat organiseert wekelijks, op vrijdag, vreedzame protestacties tegen de bouw van de muur.

Aan die protestacties nemen ook internationale en Israëlische vredesactivisten deel, en zelfs Nobelprijslaureaten zoals Jimmy Carter en Desmond Tutu, een belangrijke steun voor de mensen van Bili'in: op die manier wordt toch een klein beetje verhinderd, dat de **IDF** (Israeli Defense Forces) zomaar om het even wat kunnen doen met de betogers. Onze spreker zegt dat het Israëlisch leger getraind is om tegen vijandelijke legers te vechten, maar geen raad weet met burgers die vreedzaam protesteren. Op inleefreis in Palestina heb ik, aan de talrijke checkpoints, die kinderen-in-uniform gezien, nauwelijks achttien jaar oud. Ze worden, volgens een spreker van "**Breaking the silence**"⁹ die we toen ontmoet hebben, opgevoed met de slogan "alleen een dode Arabier is een goede Arabier". Volgens een Israëlische militair die ik in een Tv-reportage aan het woord gehoord heb, wordt hun door hun oversten gezegd hoe ze de Palestijnen het leven moeten lastig maken.

De soldaten van het IDF zetten traangasbommen en geluidsbommen in tegen de betogers, alsook waterkanonnen met stinkend water, namelijk water vermengd met onwelriekende stoffen die een geur van uitwerpsels op huid en kleren verspreiden en die bovendien het grondwater insijpelen en bezoedelen¹⁰. Er vallen ook geregeld gekwetsten door het oneigenlijk gebruik (op te korte afstand en te lage hoogte) van traangasgranaten, rubberen kogels of geluidsbommen als wapen, een enkele keer door echte kogels. Twee Palestijnen lieten er hun leven bij: Bassan Ibrahim Abu Rahmah (30 jaar) op 17 april 2009 en zijn zus Jawaher (36 jaar) op 31 december 2010. We hebben met eigen ogen, met onze inleefreisgroep, het met de overblijfselen van al die soorten projectielen bezaaide terrein gezien. Dat alles is meermaals gefilmd geworden maar is nauwelijks te zien in onze media. Op Arte of TV5Monde heb je meer kans, er een glimp van op te vangen.

⁷ In Bili'in werd 240 ha (meer dan de helft van dit Palestijnse dorp) door de muur in beslag genomen en aan de joodse kolonie Modi'in Illit (50.000 kolonisten) toegevoegd.

⁸ Na jarenlange protesten en gerechtelijke procedures door de plaatselijke bevolking besliste in 2007 het Israëlische Hooggerechtshof dat 110 hectare moest 'teruggeven' worden aan Bili'in. Dit betekent nog altijd een diefstal van 130 hectare. Vervolgens zijn er door de Israëlische regering meerdere voorstellen gedaan, maar toch telkens met verlies voor Bili'in. De demonstraties duurden voort. Pas eind juni 2011 is men met werkzaamheden gestart om het "veiligheidshelmen" (veiligheid voor wie ?) te verplaatsen, maar uiteindelijk is gebleken dat slechts 55 hectare in plaats van 130ha aan de Palestijnen teruggegeven werden!

⁹ Eén van de organisaties van de – weinige – Israëlische militairen die beseffen dat de behandeling van de Palestijnen door de IDF de elementaire regels van de mensenrechten met de voeten treedt. Deze soldaten of ex-soldaten willen daarom hieraan niet langer meewerken. Zij worden daarom in hun eigen land paria's.
<http://www.breakingthesilence.org.il/testimonies/videos> en

<http://www.breakingthesilence.org.il/testimonies/videos/17604>

¹⁰ Voor waterkanon en traangasgranaten zie filmreportage http://www.liveleak.com/view?i=f5a_1247330607

Bassan Abu Rama gedood door een traangasgranaat

http://www.ynetnews.com/Ext/App/Thumbnails/CdaThumbnails_OpenWin/1,9788,L-1930110,00.html?CapField=article_images.name&TabSelect=article_images.images&WhereCls=article_images.image_id=1930111%20and%20article_images.article_id=4007326%20and%20article_images.image_id=images.id&DescField=images.english_credits

<http://www.youtube.com/watch?v=Sd9B1OVYNzg>

Na tientallen jaren van nog steeds voortdurende verdrijving van de Palestijnen van hun land, militaire bezetting van het land waarnaar ze verdreven zijn en het regime van Apartheid, heeft er zich een kat-en-muisspel geïnstalleerd tussen de bezetter en de onderdrukten. Het leger van de bezettingsmacht kiest de kant van de – zelfs naar Israëlische normen illegaal bouwende – kolonisten. De strijd tegen de nabije Joodse kolonie wordt met Palestijnse vindingrijkheid gevoerd. De bouw van de muur zit kennelijk nog in een fase, waarbij 's nachts de kolonie in trekken nog mogelijk is. 's Nachts gaan Palestijnen dan in de kolonie een caravan neerzetten en blijven ze bewonen. Voor illegaal gebouwde "huizen" is een bevel van een Israëlische rechter nodig om ze op te doeken. Wordt die caravan door de IDF opgedoekt omdat dat niet telt als "huis", dan zetten de Palestijnen daar een volgende nacht, op één nacht, een afgewerkt huis en gaan erin wonen.

Het is natuurlijk een ongelijke strijd. De Bedoeïenen in de Negevwoestijn (in Israël) kunnen erover meespreken. Desnoods, als de Palestijnen al eens gelijk krijgen van een Israëlische rechter, maakt het regime dat in Israël de lakens uitdeelt, een nieuwe wet waardoor alle juridische inspanningen van het vreedzaam verzet dan toch worden teniet gedaan. Zo is er onlangs een wet gestemd waardoor die Bedoeïenen hun laatste beetje land volledig "wettig" zal worden afgenomen. Tegen dat zij van één of andere internationale rechtsinstantie dan toch eventueel gelijk zouden krijgen, zijn zij allang aan drank en drugs ten onder gegaan in de getto's of de reservaten waarnaar ze verdreven worden. Als de in Israël overgebleven Palestijnen de Nakba herdenken, de massale

verdrrijving (meer dan 750.000 vluchtelingen) uit hun land en huizen in 1948, stemt de Knesset een wet waarbij hun zelfs dat verboden wordt¹¹.

En dan is er nog de – zowel naar internationale als naar Israëlische normen – illegale kolonie (naast de grote joodse kolonie Modi'in Illit) nabij Bili'in: Ik wed, dat zij zal worden "geregulariseerd". Voor wie in Vlaanderen niet vertrouwd is met ruimtelijke ordening: dan komt er wel een wet waardoor die kolonie plotseling wel legaal wordt – althans volgens het Israëlische Apartheidsregime. Of komen de kolonisten er vanaf met een boete, waarna ze gewoon kunnen blijven. Of dan beslist één of andere rechter, in de loop van de ontelbare rechtszaken en beroepen die volgen op de eerste juridische stap, dat hij het economische belang van de kolonie laat voorgaan en dat die daarom moet met rust gelaten worden. Er is zo een Palestijns dorp waarvan de inwoners, verdreven in 1948, ettelijke malen van een Israëlische rechtbank gelijk gekregen hebben en mochten terugkeren, tot de staat Israël, na een zoveelste beroep, met het toestaan van die terugkeer mocht wachten "tot de politieke toestand het toelaat", met andere woorden: zolang ze zelf willen.

De uiteenzetting heeft ons nog eens ondergedompeld in de dagelijkse werkelijkheid van een leven onder bezetting, zoals we daarmee kennis gemaakt hebben op onze inleefreis. Toen Iyad het had over de geregelde nachtelijke invallen van het leger in het dorp, was niemand van ons verwonderd. Ik herinner me nog die kleine van een jaar of 3-4 oud in zijn pyjamaatje, nog wat slaperig, om 2 uur 's namiddags. Midden in de nacht was hij gewekt geworden met de loop van een geweer voor zijn neus. De kinderen¹² van Bili'in worden geregeld gewekt door het lawaai dat soldaten maken als ze het dorp binnenvallen, of door donker geschminkte of gemaskerde soldaten die het huis overhoop gooien om ik weet niet wat te zoeken. De kinderen van Bili'in zien in hun ganse kindertijd nooit de zee van dichtbij, al leven ze op zo'n 25 kilometer er vandaan. Van op voldoende hoogte kan je in Bili'in, bij helder weer, de Middellandse Zee zien, maar de mensen kunnen er niet naartoe! Om bij ons te geraken, is onze spreker langs Jordanië rond moeten reizen (hoe het van daaruit precies verder ging, ben ik vergeten).

Het is dus een ongelijke strijd, maar zolang de Palestijnen strijden, is het onze verdomde plicht om hen te steunen. Elders in deze nieuwsbrief en op de website vind je een kalender met voorziene acties. Als 2/3 van wie ons ooit zijn contactgegevens verstrekt heeft, aan 1/3 van die acties meedoet, zijn we telkens met meer dan 300 mensen, kinderen niet meegerekend.

Jan Van Herzele

Meer info over Iyad Burnat:

- <http://electronicintifada.net/blogs/david/memo-new-york-times-spirit-gandhi-alive-palestine>
- <http://theonlydemocracy.org/2010/05/another-palestinian-protest-leader-jailed-but-not-silenced/>

¹¹ Palestijnse dorpen die in Israël de Nakba herdenken, krijgen geen overheidsgeld meer en als een Palestijnse leraar in Israël aan zijn leerlingen iets over de Nakba vertelt, dreigt hij aan de Israëlische geheime dienst (Sjien Beet of Sjabak) aangeven te worden en zijn job te verliezen.

¹² Ook Palestijnse kinderen worden geregeld gearresteerd: <http://www.youtube.com/watch?v=p7nrm81ItxY> Volgens de Palestijnse ngo Addameer verblijven er meer dan 160 Palestijnse jongeren onder de 18 jaar (onder wie 26 jonger dan 16 jaar) in Israëlische gevangenissen.

Film over Bassan Abu Rahma:

- Engelse ondertitels <http://blip.tv/activist-videos-for-ending-israeli-apartheid/bassem-abu-rahma-el-pheel-a-friend-to-us-all-english-3490936>
- Franse ondertitels <http://blip.tv/activist-videos-for-ending-israeli-apartheid/bassem-abu-rahma-el-pheel-a-friend-to-us-all-french-l-ami-de-tous-3500479>

Films over solidariteitsacties in Bili'in:

- http://www.youtube.com/watch?v=ffx3nOekiJU&feature=player_embedded
- <http://www.youtube.com/watch?v=csWwkc3btw>
- <http://www.youtube.com/watch?v=Ok0JesDdag8&feature=related>
- <http://www.youtube.com/watch?v=-rGnjNM25Y4&feature=related>
- <http://www.youtube.com/watch?v=c7UVTYGfvl&feature=related>

Verslag nieuwjaarsreceptie 26 januari 2012

Op donderdag 26 januari 2012 konden tientallen mensen genieten van elkaars gezelschap, een drankje en heerlijke Palestijnse hapjes op onze nieuwjaarsreceptie.

De inleiding op de receptie werd niet verzorgd door iemand van Palestina Solidariteit zelf, maar mocht Rafeef Ziadah – weliswaar via youtube – voor haar rekening nemen. Deze vakbondsvrouw en econome ontroerde vele Palestina-sympathisanten vorig jaar met haar innemende poëzie. Hier nog eens een link: http://www.youtube.com/watchfeature=player_embedded&v=aKucPh9xHtM

Palestina Solidariteit kan terugkijken op een succesvol jaar. 2011 was het eerste jaar nadat het Vlaams Palestina Komitee en CODIP gefusioneerd werden tot Palestina Solidariteit. Vorig jaar werd er veel geleerd, ervaren, ontroerd, geschrokken, verafschuwd, getrotseerd, gelachen, gewerkt. Dat werd duidelijk na het jaarverslag van 2011.

Er werden **drie inleefreizen** naar Israël/Palestina georganiseerd waardoor meer dan 50 mensen werden ondergedompeld in de dagdagelijkse werkelijkheid van het gebied.

Een 30tal keren gaf een medewerker van Palestina Solidariteit een **lezing voor leerkrachten, studenten, vakbonden en allerhande andere organisaties**.

Palestina Solidariteit was op tientallen acties aanwezig om de situatie van de Palestijnen in de aandacht te brengen. Ook onze **infostand** was aanwezig op meer dan 20 gelegenheden.

Palestina Solidariteit haalde tevens enkele keren de pers. Dit jaar ging het niet enkel om onze BDS-acties, maar mocht de **internationale missie 'Welcome to Palestine'** ook op heel wat aandacht rekenen, toen de actievoerders, waaronder enkelen van onze organisatie, door Israël in de gevangenis werden gestopt, alleen maar omdat ze in de luchthaven van Tel-Aviv niet wilden verzwijgen dat ze naar de Palestijnse Westelijke Jordaanoever wilden gaan.

Het jaar konden we echter mooi afsluiten met een zeer interessant **colloquium** dat een grote publieksopkomst kende. Gekende Palestijnse en niet-Palestijnse experts lichten hun visie toe op een **één- of tweestatenoplossing voor Israël/Palestina**.

Andere aspecten van onze noordwerking zijn advocacy en lobbying en de mediawatch.

Elke dag van het jaar wordt door de werkgroep **mediawatch** de berichtgeving rond Israël/Palestina nagekeken op fouten en hiaten. Daarnaast verzond Palestina Solidariteit **11 persberichten** en ging het 5 keer **op bezoek bij politici en medewerkers** van politici.

Zoals de vorige jaren werden in 2011 **zes Nieuwsbrieven** verstuurd. Er werden ook **2 dossiers** opgesteld: "Israël en Palestina: achtergrond en feiten" en "Geschiedenis en waterproblematiek".

Ook de **zuidwerking** was dit jaar weer een succes. **5 Palestijnse projecten** werden gesteund waardoor we het leven van enkele Palestijnen iets minder zwaar hebben kunnen maken. Door de bijdragen van onze sympathisanten werd er door de Palestinian Working Woman Society for Development vorming gegeven aan vrouwen. Er werd noodhulp aan families gegeven en peters en meters stortten elke maand een bedrag voor studenten met financiële problemen. Er werden palmbomen aangekocht voor getroffen families in de Jordaanse Vallei om hen van een inkomen te kunnen voorzien. Een nieuw project dat we vanaf 2011 steunen is het 'Rehabilitation center for disabled children' in het New Askar vluchtelingenkamp nabij Nablus.

Palestina Solidariteit wil graag op ditzelfde élan verder gaan in 2012. Dat wil zeggen dat met behulp van onze achterban en sympathisanten dezelfde zuidprojecten zullen worden gesteund.

Palestina Solidariteit zal zich verder engageren in de Belgische platforms van **Boycott Divestment and Sanctions (BDS)** en **'Israël koloniseert – Dexia financiert'**. Zoals vorig jaar kunnen onze vrijwilligers en andere geïnteresseerden drie keer per jaar **'Palestina Actueel'** bijwonen, waar een specifiek thema wordt toegelicht en de Palestijnse actualiteit van naderbij wordt bekeken. Tientallen mensen zullen ook weer kunnen genieten van een inleefreis naar Israël/Palestina. Dit jaar gaat er eentje door in het voorjaar en eentje tijdens de zomer.

Wat nieuw is in 2012 is ons **jaarthema**. Palestina Solidariteit heeft besloten om dit jaar extra aandacht te besteden aan de **Palestijnse kinderen in Israëlische gevangenissen**. Enkel al in december 2011 werden **135** Palestijnse kinderen vastgehouden in Israëlische gevangenissen. Het belangrijkste internationale document aangaande de rechten van het kind is de VN-conventie van 1989 voor de rechten van het kind. Israël ratificeerde de conventie in 1991, maar schendt ze sindsdien flagrant. Israël hanteert twee verschillende rechtssystemen: een burgerlijk voor Israëlische staatsburgers en een militair voor de Palestijnen die in de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook wonen. Dit geldt ook voor minderjarigen. **Onder de burgerlijke wet mogen kinderen onder de 14 onder geen beding vastgezet worden, in het militaire rechtssysteem daarentegen, kan dit wel.** Tijdens alle stadia van het gevangennemen van het kind wordt de conventie voor de rechten van het kind geschonden en wordt de bescherming van het kind niet als prioriteit beschouwd, integendeel. **Nachtelijke invallen en psychische en fysieke foltering** zijn maar enkele voorbeelden hiervan.

Daarom vindt Palestina Solidariteit het hoogstnoodzakelijk dat dit thema in de aandacht komt.

Veel werk aan de winkel dus, maar er is ook een enorme wilskracht en inzet, dus met veel goede moed en hoop kijken we uit naar dit nieuwe werkingsjaar.

Palestina Solidariteit

Actuele notities

Netanyahu vergelijkt Iran met Auschwitz

In zijn toespraak begin maart voor het publiek van het jaarlijkse congres van de pro-Israëlische lobby AIPAC (American Israel Public Affairs Committee) vergeleek de Israëlische premier de houding van Amerikaanse president Barack Obama tegenover Iran en zijn nucleaire installaties met de houding van de Amerikaanse president Franklin Roosevelt die in 1944 weigerde het concentratiekamp van Auschwitz te laten bombarderen.

Misschien kan Netanyahu aan de inspecteurs van het IAEA (het Internationaal Atoomenergieagentschap) vragen om in Iran de aanwezigheid van joodse concentratiekampen op te sporen, tenzij hij die inspecteurs naar de openlucht gevangenis van de Gazastrook wil sturen.

Presidentskandidaat Newt Gingrich: de Palestijnen zijn een verzonnen volk

Er is een tussen de republikeinse presidentskandidaten in Amerika een ware wedstrijd aan de gang "om ter meest pro-Israëlische uitspraken". Het begon met Mitt Romney die in de Israëlische krant "Israel Hayom" vertelde dat hij de Amerikaanse ambassade in de Israëlische hoofdstad Tel Aviv wil verhuizen naar Jeruzalem.

Een andere presidentskandidaat Newt Gingrich, die de voorverkiezingen in de staten South Carolina en Georgia won, verklaarde dat de Palestijnen een verzonnen volk zijn dat geen recht heeft op een eigen staat.

<http://www.nu.nl/buitenland/2690086/presidentskandidaat-vs-vindt-palestijnen-verzonnen-volk.html> en <http://blog.vrede.be/?p=844>

Uriël Rosenthal nieuwe ambassadeur van Israël in Nederland?

Een rapport dat Europese diplomaten in Ramallah en Oost-Jeruzalem half januari naar Brussel zonden, bekritiseert Israël voor de activiteiten die het ontplooit op grote delen van de sinds juni 1967 bezette Westelijke Jordaanoever. De EU-diplomaten noemen de

expansie van de joodse kolonies een ernstige belemmering voor de vooruitgang van het vredesproces.

De ministers van Buitenlandse Zaken van de Europese Unie moesten dit rapport goedkeuren, maar daar stak minister Uriël Rosenthal namens Nederland een stokje voor. Hij was de enige minister die de beleidsnota inzake het Midden-Oosten tegenhield omdat de nota kritiek op Israël bevatte. Het is niet per toeval dat de Israëlische premier Netanyahu in januari een bezoek aan Nederland bracht. Misschien kan Rosenthal zijn kandidatuur als ambassadeur van Israël in Nederland naar Netanyahu sturen?

Joods karakter van Israël in gevaar?

Het Israëlisch hooggerechtshof heeft op 11 januari een klacht afgewezen tegen de wet die de Palestijnen verbiedt zich met hun Israëlische partner in Israël te vestigen (NRC-Handelsblad, 12.1.2012). Dus geen gezinshereniging voor Palestijnen, terwijl niet-Palestijnse buitenlanders die trouwen met een Israëlische partner in principe na vijf jaar worden genaturaliseerd. De wet beoogt te voorkomen dat Palestijnse Israëli's Palestijnse familieleden naar Israël halen. Israël ziet hen immers als een demografische bedreiging.

Volgens een andere wet kunnen personen die bijstand verlenen aan illegale immigranten, een straf van 5 tot 15 jaar oplopen omdat ze het joods karakter van de Israëlische staat in gevaar brengen (Metro, 11.1.2012).

<http://www.euromedrights.org/fr/dernieres-nouvelles/emhrn-releases/communiques-de-2012/10898.html>

Iran gebruikt Israëlische high-tech om e-mails, SMSjes en GSM's te controleren

Er is onlangs bekend geraakt (Le Monde, 9.1.2012) dat Allot (een Israëlische informaticaveiligheidsfirma) gedurende meerdere jaren (vanaf 2006) software verkocht heeft aan de Deense firma RanTek die ze vervolgens (in een andere verpakking en zonder vermelding van de afkomst) naar Iran stuurde.

Dankzij deze computerprogramma's kan Iran e-mails en SMSjes opsporen, internetactiviteiten nagaan en GSM's lokaliseren. Deze programmatuur bleek heel nuttig om de opstand naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van juni 2009 te onderdrukken.

Al in de jaren '80 verkocht Israël wapens aan Iran voor rekening van de Verenigde Staten, dit schandaal werd de Iran-Contra-affair(e) genoemd. Door deze verkoop kon de administratie van de toenmalige VS-president Ronald Reagan de anti-sandinistische contra's in Nicaragua clandestien financieren.

Maar het verhaal van Iran en Israël ging toen verder. In zijn boek "Handelaar des doods" schrijft Willy van Damme dat de Belg Jacques Monsieur in 1993 driemaal op vraag van Israël Amerikaanse wapentechnologie aan de Iraanse luchtmacht verkocht. Om het in de VS verborgen te houden vervalste Monsieur onder meer de handtekening van de

toenmalige stafchef van de Belgische luchtmacht. Officieel gingen die spullen dus naar Evere. Het proces tegen Monsieur (toen medewerker van de Belgische militaire veiligheid) verliep dan ook achter gesloten deuren.

Amerikaanse rechter veroordeelt rechtszaak tegen boycot van Israëlische producten

De Israëlische lobby heeft op 27 februari 2012 aan het kortste eind getrokken in zijn klacht tegen de Co-op winkel van de stad Olympia (staat Washington), die hij ervan beschuldigde, de Israëlische producten uit de schappen gehaald te hebben.

De Raad van bestuur van de keten Co-op van de hoofdstad van de staat Washington had voor de boycot van Israëlische producten gestemd en was er daarom in 2010 mee opgehouden ze te verkopen.

Sindsdien werden ze lastig gevallen door een drukkingsgroep "Stand with us" die hen uiteindelijk voor de rechter gedaagd heeft.

De rechter stelde "Stand with us" in het ongelijk. Bovendien riskeren de klagers ook nog hoge boetes (\$10.000) aan elke vervolgte persoon te moeten betalen wegens pogingen tot intimidatie en belemmering van vrijheid van meningsuiting. Inderdaad, de aangespannen rechtszaak had de vervolgte personen tot hoog oplopende kosten voor hun verdediging gedwongen.

<http://www.europalestine.com/spip.php?article6942>

http://mondoweiss.net/2012/02/Judge-Strikes-down-Lawsuit-Against-Olympia-co-op-Boycott-of-Israeli-Goods.html?utm_source=twitterfeed&utm_medium=TwitterIn

Boycot Israël-actie op Brusselse boekenbeurs

Zondag 4 maart 2012 hebben een twintigtal Palestina-activisten pamfletten uitgedeeld op de Franstalige boekenbeurs (Foire du Livre) in Turn & Taxis aan de Havenlaan in Brussel. Zo rond 15u30 verschenen de groene T-shirts met "Palestine vivra" en "Boycot Israël" aan de Israëlische stand. Er werd gekozen voor een stille actie, die praktisch zonder incidenten verliep. Dat wijst erop, dat de geheimhouding van de actie geslaagd was. In het verleden is het al gebeurd, dat, bij acties in warenhuizen, als activist vermomde herrieschoppers de Palestinabeweging in een negatief daglicht probeerden te plaatsen. Bij de actie in de boekenbeurs waren de mensen die spontaan om een pamflet vroegen, talrijker dan de weinigen die hun afkeur uitten. Hier en daar moedigde iemand de actievoerders zelfs aan. Dat laat vermoeden, dat de Palestinawerking toch al enige weerklank begint te vinden bij het grotere publiek. Een enkele poging vanwege een toeschouwer om de kalmte te verstoren, liep vast op de kalmte van de activisten en op de tussenkomst van iemand met een badge van de boekenbeurs, die de activisten vroeg om niet te reageren op provocaties. De actie werd beëindigd met een rondgang "en file indienne".

De T-shirts werden gezien, de voorhanden zijnde pamfletten werden allen uitgedeeld, een soort actie dus die voor herhaling vatbaar is!
<http://www.youtube.com/watch?v=f64Frxy0h2o>

Protestbrieven tegen optreden van Belgische popgroep K's Choice in Israël

De Belgische rock/popgroep K's Choice (met frontzangeres Sarah Bettens) werd uitgenodigd om op 23 januari in het Gesher Theater van Tel Aviv een concert te geven. Er werd in België gestart met een brievenactie om K's Choice ervan te overtuigen niet op te treden in een land dat sinds juni 1967 heel wat Palestijnse gebieden bezet en het internationale recht alsook de mensenrechten schendt.
http://www.kschoice.be/ocms_forum_showthread.asp?p=8&id=47983&thread=000047983&page=1

Net zoals de Belgische jazzgitarist Philippe Catherine in september 2011 legde K's Choice het protest naast zich neer en weigerde de rock/popformatie het voorbeeld te volgen van artiesten zoals de Belgische zangeres Natasha Atlas, de Britse basgitarist Roger Waters (Pink Floyd) en de joodse jazzsaxofonist Gilad Atzmon die zich aansloten bij de culturele boycot van Israël.

Vlaams mimefestival Crossroads nodigt de Israëlische theatergroep Clipa uit

In februari 2011 werkte het Internationaal Crossroads Festival (mime en visueel theater in Antwerpen) samen met het Israëliisch Clipa Aduma Festival Tel Aviv dat onder meer gesponsord wordt door de Check Point Software Technologies van Tel Aviv en door het Israëliisch bedrijf Teva geneesmiddelen¹³.

Ook dit jaar speelt de Israëlische theatergroep Clipa op 24 maart om 20u15 in het Antwerpse Arenbergtheater op uitnodiging van het Crossroads Festival en dankzij de sponsoring door de Israëlische ambassade. Men kan zich afvragen of het wel opportuun is om een theatergroep uit te nodigen van een staat die bijna al 45 jaar het land van de Palestijnen bezet en hen elk zelfbeschikkingsrecht ontzegt. De theaterliefhebbers kunnen best deze voorstelling overslaan tenzij ze medeplichtig willen zijn met de onderdrukings- en bezettingspolitiek van Israël.

Jaaroverzicht BDS: boycot, desinvesteringen en sancties tegen Israël in 2011

De BDS-campagne groeit, zowel in België als wereldwijd. Een overzicht in vogelvlucht van 2011 vind je hier onder. En zoals het verhaal van het geweldloze verzet in Bili'in (elders in de nieuwsbrief) eindigt: indien zelfs maar 2/3 van de lezers van deze nieuwsbrief zijn morele verantwoordelijkheid opneemt, dan zullen we in 2012 een duidelijk en sterk signaal kunnen versturen: in de 21ste eeuw kunnen etnische zuivering, apartheid en bezetting niet meer in een land dat claimt enig democratisch gehalte te hebben.

GROTE LIJNEN

- Er zijn boycotacties in meer en meer landen
- COOP winkelketens in Engeland, Italië en Zweden verkopen geen producten uit kolonies
- AGREXCO is failliet
- Veel protest tegen lezingen Israëlische militairen en diplomaten en optredens Israëlische groepen
- Artiesten willen niet in Israël optreden (een tiental in 2011)
- Artiesten roepen op tot boycot: Engeland, Zwitserland
- Proffen in verschillende landen tekenen oproep tot boycot: Zuid-Afrika en Zweden
- Twee Franse bedrijven die aan infrastructuur in Israël meewerken verliezen contracten: Veolia, Alstom
- Twee grootste Nederlandse pensioenfondsen trekken geld terug uit bedrijven die in bezette gebieden investeren
- Repressie tegen activisten in verschillende landen: rechtszaken (maar niemand veroordeeld) – boetes: onder andere tegen Olivia Zemor in Frankrijk en ook in Israël zelf

¹³ Het Israëliisch bedrijf Teva produceert generische geneesmiddelen die je in al onze apotheken kunt vinden. Ze lieten aan onze universiteiten meerdere onderzoeken over geneesmiddelen uitvoeren tegen betaling.
<http://www.dewereldmorgen.be/artikels/2011/05/04/isra-lische-big-farma-doet-overname-van-68-miljard-dollar>.

- In België: meer dan 20 verschillende acties heel het jaar door... het is zelfs de staatsveiligheid opgevallen

1. BOYCOT

1.1. BOYCOT PRODUCTEN

- ✓ Winkelketens in Groot-Brittannië (COOP), Italië (COOP en CONAD), Zweden (COOP in regio Göteborg) verkopen geen producten meer uit kolonies.
- ✓ In Groot-Brittannië is er een wet die straffen oplegt aan bedrijven die producten uit de bezette gebieden verkopen onder de naam "made in Israël".
- ✓ Ahava winkel in hartje London sluit de deuren (o.a. wegens boycotacties en klachten naburige van winkels.
- ✓ Agrexco (maatschappij die o.a. Carmel exporteert) gaat failliet... de acties tegen die producten speelden een rol in de verslechterde financiële situatie van het bedrijf.
- ✓ Acties tegen Sodastream (Zweden, België,...)
- ✓ Actievoerders die voor de rechtbank moesten komen, worden vrijgesproken:
 - Frankrijk
 - Groot-Brittannië (acties tegen Ahava)
- ✓ Ook in Melbourne (Australië) en België (Antwerpen) problemen met politie en/of gerecht.
- ✓ Landen waar nog weinig acties waren, beginnen ook actief mee te doen: o.a. Australië, Italië, Denemarken, Zweden, Zwitserland...

1.2. ACADEMISCHE BOYCOT

- ✓ universiteit van Johannesburg stopt samenwerking met Universiteit Ben Gourion
- ✓ 200 proffen uit Zuid-Afrika roepen op tot boycot
- ✓ 50 Zweedse profs roepen op tot boycot
- ✓ studentenraad van Kings College in London heeft zich uitgesproken tegen samenwerking van hun universiteit met het Israëlische bedrijf Ahava
- ✓ lezingen van Israëlische militairen (o.a. Hofman) of diplomaten aan universiteiten worden verstoord (ook één in België van Libman), in VS, Australië, Europa

1.3. CULTURELE BOYCOT

- ✓ Volgende artiesten weigerden te gaan optreden in Israël: Vanessa Paradis, Roger Waters (Pink Floyd), Marc Almond, Jello Biafra, 3 britse groepen die uitgenodigd waren voor het Red Sea Jazz Festival, Natasha Atlas (België), Oumar Sangaré, ...
- ✓ Bij optredens van Israëlische groepen in het buitenland waren er acties: Jerusalem String Quartet (V.S., België, Zweden,...), Israëlisch Philharmonisch Orchestra (London, Basel, Helsinki)
- ✓ Acties tegen festivals van Israëlische films: Toronto, Dublin en filmmakers die weigeren deel te nemen aan filmfestival in Israël
- ✓ 35 Britse schrijvers roepen op tot boycot en ook verschillende uit VS: bv. Alice Walker, Ian Banks, ...
- ✓ 140 Zwitserse artiesten tekenen oproep BDS
- ✓ Nederlandse reisorganisaties die in hun programma de Westbank bezoeken en dit voorstellen als deel van Israël, hebben hierop reactie gekregen van de Nederlandse Toeristische dienst.
- ✓ Een delegatie Israëlische burgemeesters wilde ook burgemeesters uit kolonies meebrengen maar dat werd in Nederland geweigerd.

1.4. SPORTBOYCOT

- ✓ Acties zijn bezig om te protesteren tegen de organisatie van het Europees kampioenschap voetbal voor -17 jarigen in Israël in 2013
- ✓ In verschillende landen waren er acties tegen Israëlische teams: vrouwenvoetbal in Frankrijk, basket in Charleroi

2. DESINVESTEREN

- Veolia: krijgt contract vuilnisomhaling in Londense wijken niet na actie BDS
- Alstom: krijgt contract voor aanleg snelspoor in Saoedi Arabië niet onder druk van internationale actie
- Unilever verplaatst fabriek van pretsels van Barkan (kolonie) naar Israël
- De twee grootste Nederlandse pensioenfondsen trekken alle investeringen terug uit Israëlische bedrijven die actief zijn op de Westbank.

3. ALGEMEEN

In een onderzoek "national brands index" door een Amerikaans bedrijf bij 25.000 mensen over heel de wereld scoort Israël het slechtste van de 37 onderzochte landen.

4. IN ISRAEL

- 50 acteurs en een vijftal theatergezelschappen weigeren nog op te treden in theaters in de kolonies.
- Protest in Israël zelf tegen optredens van buitenlandse groepen (omdat die zich niet houden aan oproep tot culturele boycot).
- Israël stemt wet om Israëlische organisaties of individuen te straffen die oproepen tot of deelnemen aan boycot.
- In Israël staat er bijna elke dag een artikel in de kranten over de boycot (volgens Who profits)

5. IN PALESTINA

De PNA (Palstinian National Authority) verbiedt de verkoop van Israëlische producten op de Westbank.

6. IN BELGIE

6.1. BOYCOTACTIES

- acties tegen bloemen uit Israël op luchthaven van Luik (Bierset): ABP Liège, Vredesactie, ...
- stand Israël op Brusselse boekenbeurs: acties op 19 + 20 februari (iedere keer 20-30 deelnemers)
- stand Israël op vakantiebeurs (5 februari)
- anti apartheidswEEK:
 - o 12/3: straatanimatie in Nieuwstraat Brussel (heel veel bekijks)
 - o 14/3: debat aan ULB "boycot": 100 aanwezigen (4 sprekers o.a. Jan Dreezen)
- flashmob 30 maart (dag van de aarde): Flageyplein Brussel – 25 deelnemers
- klachtendag tegen Agrexco producten uit kolonies: mei: 400 klachten + bezoek minister Vincent Van Quickenborne (25 november)
- actie tegen Europese basketmatch Charleroi – Haifa (mei)

- lezing Israëlische militair (Libman) aan VUB afgelast na protest (25 mei)
- actie tegen dadels (30.000 pamfletten): juli
- acties tegen tentoonstelling "design Israël" in Brussel (21 + 22 september)
- actie op (pro) Israël festival in Antwerpen (23 oktober)
- stand SodaStream op voedselsalon Brussel (16 + 23 oktober)
- Jerusalem String Quartet in Antwerpen (23 november)
- acties bij een tiental Colruyts 26 november + 3 december
- brieven en artikel in De Morgen tegen optreden Philippe Catherine in Israël
- actie MCP in Nieuwstraat Brussel op 23 december (pamfletten)
- Association Belgo Palestinienne heeft ook 3 acties georganiseerd:
 - o 26 februari: petitiekaarten "je boycotte" aan ingang warenhuizen
 - o in oktober tegen verse kruiden uit Israël (6 plaatsen)
 - o in december tegen SodaStream (idem)
- Probleem: boetes in Atwerpen: 2 maal

6.2. DESINVESTERING

- Dexia: algemene vergadering 11 mei: 40 vragen gedurende 2 uur

6.3. SANCTIES

- acties tegen wapenexport: Intal: 26 november en 17 december

De staatsveiligheid heeft ons in de gaten: in hun jaarrapport 2011:

"naast solidariteitsacties met het Palestijnse volk zien we dat er meer en meer acties zijn tegen producten uit Israël"

En op de BDS conferentie in december in Palestina werd de BDS werking in België omschreven als "a strong case".

Schrijf eens een brief

Het is heel belangrijk om te reageren op de berichtgeving en om uw mening bekend te maken. Volg het voorbeeld van onderstaande personen die volgende lezersbrieven schreven:

VN-resolutie Syrië (lezersbrief verzonden op 6.2.2012 naar Humo)

De VS reageren zeer verontwaardigd nu Rusland en China hun veto stellen tegen de VN-resolutie betreffende het geweld in Syrië.

Dit is een selectieve verontwaardiging want tot dusver houden de VS de hand boven het hoofd van Israël dat al jaren misdaden tegen de menselijkheid begaat. Is het leven en het lijden van de Palestijnen dan niet even belangrijk als dat van de Syriërs?!

Israël bezet al jaren onder meer de Syrische Golanhoogte. Misschien dat Israël, als het toch voortaan voor vrede kiest, de Golanhoogte teruggeeft aan Syrië en de Palestijnen als mensen behandelt.

Jan Berben

Naar aanleiding van de brief "**Neem de holocaust-herinnering expliciet op in de eindtermen**" (De Morgen, 27.1.2012) ontvingen we volgende reacties:

En nu linken een aantal politiekers de holocaustherinneringseducatie aan de bestrijding van het antisemitisme van de allochtone jongeren in Brussel: "Neem holocaustherinnering expliciet op in de eindtermen" (Brief van de dag in De Morgen van 27.1.2012, p. 20 en ondertekend door Annick De Ridder van Open-VLD, Lucas Vandertaelen van Groen, Bart De Wever van NVA, Mia De Vits van sp.a en Eric Van Rompuy van CD&V). Waarom eisen ze niet dat ook de verdrijving van 750.000 Palestijnen in 1948 (Nakba) deel zou uitmaken van de eindtermen ?

Werner De Bus 27/1/2012

Geachte heer Minister (Pascal Smet),

Betreft: Holocaust-eindtermen.

Ik vind persoonlijk dat de Holocaust absoluut in de eindtermen thuis hoort, zowel als de verdrijving van 750.000 Palestijnen in 1948 (Nakba). Ik vind ook dat onderscheid moet gemaakt worden tussen het niet eens zijn met die dagelijks voortdurende verdrijving, binnen en buiten het stuk Palestina dat vandaag "Israël" genoemd wordt, door de zionisten, en antisemitisme.

Jan Van Herzele 28/1/2012

Ik heb mijn grootste reserves wat betreft het opnemen van de Holocaust in het onderwijs. Men kan verwachten dat wat zal gezegd worden door de Israëlische propagandamachine volledig zal uitgevlood worden, zodat het uiteindelijk resultaat alleen maar een uitbuiting van de Holocaust zal zijn ten voordele van Israël. Zie nu reeds Holocaust -> jood = Israëli. En dat is de bedoeling. Ik ben ervan overtuigd dat indien dat het resultaat niet zou zijn, het onderricht er niet zou komen.

- Waarom wachtte men 60-70 jaar ??
- Het geschiedenisonderwijs aan de Palestijnen in Israël is nu reeds een eenrichtingsverkeer naar Israël.
- Leerkrachten in Israël die het durven de Nakba of wat daarbij hoort (verdrrijving van 750.000 Palestijnen in 1948) erbij te betrekken lopen veel kans hun job te verliezen. Ze worden gevolgd door de Israëlische autoriteit.
- Israël zelf neemt het met die Holocaust niet zo ernstig.

Het woord 'Holocaust' is maar opgedoken vanaf de jaren 70, na de oorlogen waarbij Israël het moeilijk kreeg, en men plots alle hens aan dek moest roepen omdat men de 'joden' in zee zou drijven en men in de verdediging moest gaan, zoals dat nog steeds het geval is. Het schuldgevoel werd geïndoctrineerd. Daarvoor was het land van de pioniers.

Er werden geen inleefreizen naar Auschwitz of Dachau georganiseerd en als we nu de documentaires daarover mogen geloven zijn deze de reinste brainwashing.

De vele miljarden die zijn betaald als schuldderving zijn niet naar de holocaustslachtoffers gegaan maar naar de staat Israël en de systemen die Israël moesten installeren.

Vraag maar aan de Joods Amerikaanse politicoloog en historicus Norman Finkelstein hoeveel zijn ouders (overlevenden van de kampen) gekregen hebben en lees zijn boek

"De Holocaust-industrie: bespiegelingen over de exploitatie van het joodse lijden" (uitg. Mets en Schilt, Amsterdam, 2000, zie ook <http://www.normanfinkelstein.com> en <http://vimeo.com/30099094>).

Vele overlevenden van de kampen leven (leefden) in armoede en sommigen hebben zelfs reeds moeten betogen om 'opslag' van hun armzalige vergoeding te krijgen. (cijfers ben ik vergeten).

Wat Yuli Edelstein (Israëlische minister van propaganda en diaspora) in Mechelen aanhaalde als antisemitische daden hier (De Morgen, 31.1.2012, p. 2), gebeurt in veelvoud in Palestina. In analogie met wat gebeurde in Palestina (het in brand steken van een moskee door joodse kolonisten op de Westelijke Jordaanoever, De Standaard, 16.12.2011, p. 19), kan men zich inbeelden wat de reactie zou zijn mocht iemand hier eens een synagoge in brand steken ? Een Kristallnacht op een panoramascherm ?

Groeten

Johan Van Hulle 1/2/2012

Wordt het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding (CGKR) de gedachtenpolitie tegen het antisemitisme? (lezersbrief verzonden op 4.3.2012 naar De Standaard)

Mag ik u nog even snel dit bericht overmaken, vooraleer door de gedachtenpolitie van het nieuwe CGKR van mijn bed te worden gelicht. Het gaat om het volgende. Twee federale ministers voeren de strijd op tegen het antisemitisme, gerecht en politie worden daarbij ingeschakeld. Dat lezen we eind vorige week in de kranten. In één adem wordt een (grote) hervorming aangekondigd, die het Centrum voor Racismebestrijding te wachten staat. Maar ook al moeten die wijzigingen én de reden(en) daarvoor nog worden gepreciseerd, een waakcel antisemitisme komt er alvast. Speciale vertegenwoordigers van Annemie Turtelboom (wiens partij de Joodse zaak zeer genegen is) zowel als Joelle Milquet (die zich ontpopt tot specialist in het verbieden van ongeveer alles) zullen erover waken dat die haar werk doet. De cel, alsnog niet direct het Centrum. Wat daar precies fout loopt, wordt overigens nergens duidelijk. Men houdt het bij niet nader toegelichte 'meningsverschillen' met de Joodse gemeenschap, die als vanouds klaagt dat te laks wordt omgesprongen met klachten over antisemitisme. Verdachtmakingen, zeg maar.

Die komen er ook van de **hoofddirecteur van het tijdschrift 'Joods Actueel'**. Toen **die enkele weken geleden zichzelf voorstelde als kandidaat-voorzitter van het Centrum**, had men nog kunnen denken dat het om een misplaatste grap ging. Maar dat blijkt dus niet zo. Michael Freilich en de Joodse lobby, zij menen het. En hun actie is doordacht. Eerst kandidatuur aankondigen, dan ergens een brede publiekstribune aangeboden krijgen, zonder ook maar één kritische bedenking, en nu dit. Met Freilich en zijn kandidatuur schakelen de zionisten in België een versnelling hoger. Onbeschaamd, omdat zij zich dat kunnen veroorloven. En mikkend op het hart van de verdediging van het gelijkheidsbeginsel: het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding. Voor voorzitter De Witte van het Centrum, om wiens stoel het hier gaat, is het dansen op een dunne koord. Ook al nam hij in het verleden alle moeite om zeker het antisemitisme breed genoeg te interpreteren, voor sommigen is het nooit genoeg. En **de argumentatie van Freilich laat zich raden: wie zich tegen mij keert, is antisemiet. Het gaat er echter niet om dat hij Jood is, wel dat hij de verkeerde zaak verdedigt: die van de staat Israël, die de mensenrechten (en het oorlogsrecht en de kinderrechten: kinderen in de gevangenis) afvalt**. Straffeloos en op grote schaal. Ten gronde is het

eenvoudig: schending van mensenrechten, door wie of waar dan ook, is met geen middelen goed te praten. Het recht op misdaden is onverdedigbaar, gewoon omdat het niet bestaat.

Freilich in het Centrum? Een lobbyist hoort daar niet thuis. En al helemaal niet als voorzitter. Tenzij natuurlijk het objectief erin bestaat racisme te herleiden tot antisemitisme. Ik heb trouwens nooit goed begrepen wat het verschil is tussen beide. Of bestaat er zoiets als *überraïsme*? Terwijl we alom — en terecht — worden gemobiliseerd om op te komen voor de vrije meningsuiting, dreigt hier het hoofdkwartier van de politieke correctheid te worden gebetonneerd. Is zo een Centrum zinvol? Met een baas als Michael Freilich is die vraag snel beantwoord: neen. Waarom niet ineens Filip Dewinter aan het hoofd gezet? In die omstandigheden kan men het net zo goed afschaffen.

Tot slot, waar hebben we dit nog gezien? Het is zoals bij de Dossinkazerne in Mechelen. Daar ging een memoriaal komen ter nagedachtenis van de weggevoerden tijdens de Tweede Wereldoorlog. Maar het moest en zou herleid worden tot de slachtoffers van de Holocaust. Niet voor de grote tribune, neen, in achterkamertjes, waar tal van eminente wetenschappers en andere kenners van de zaak die hierin niet wilden meegaan, monddood werden gemaakt. Tot ze de strijd opgaven, wat ook nu weer de bedoeling is. En mogelijk blijft, zolang pers en politici zich laten ringeloren. En afschrikken door de gedachtenpolitie. Om de liefde Gods — Allah of Jahweh, maakt niet uit — laat dit niet opnieuw gebeuren en reageer, nu het nog kan.

Werner Van de Walle

Kijk eens naar een film

Une bouteille à la mer

Zin of onzin van een dialoog

Vanaf 22 februari was de Franse film “Une bouteille à la mer” in een aantal Belgische filmzalen te zien. Het is het verhaal van een joods meisje Tal dat met haar ouders vanuit Frankrijk naar Jeruzalem emigreert. Ze is er getuige van een zelfmoordaanslag in een café en beslist een brief te schrijven naar een onbekende Palestijn. Ze stopt de brief in een fles. Haar broer, die als soldaat bij Gaza is gestationeerd, gooit deze fles in de zee. Naïm, een jonge Palestijn, vindt de fles en antwoordt met een mail in een internetcafé. Er ontspint zich aldus een dialoog tussen de 2 jongeren over onder andere de Israëlische bombardementen van Gaza eind december 2008 waarvan Naïm op zijn beurt getuige is.

Het verhaal speelt zich dus af midden in het Palestijns-Israëliisch conflict. In een debat naar aanleiding van de première van de film in Brussel zei de Franse regisseur Thierry Binisti dat hij geen partij wil kiezen. Een Libanese toeschouwer merkte op dat het voor een joodse familie uit Frankrijk blijkbaar heel gemakkelijk is om naar Israël te emigreren, maar dat het recht op terugkeer aan de Palestijnse vluchtelingen geweigerd wordt.

Kan deze film een bijdrage leveren tot het oplossen van het conflict ?

Voor zover deze film in Israël wordt getoond, mag men hopen dat dit bij sommige joden tot meer begrip en minder haat jegens de Palestijnen zal bijdragen.

In de film gaat het over een dialoog tussen twee individuen. Maar is een dialoog tussen een bezettend volk en een bezet volk wel mogelijk ? Heeft het Palestijns volk wel een andere keuze dan verzet tegen de bezetter ? Vele Palestijnse kunstenaars zien hun bewegingsvrijheid door Israël fel beperkt zodat hen de mogelijkheid tot dialoog en debat met anderen ontzegd wordt en de uitoefening van hun recht op vrije meningsuiting sterk belemmerd wordt.

Het is niet per toeval dat deze film medegefinancierd is door het Israëlische Film Fund. Doordat deze film hier in Europa getoond wordt met vermelding van de steun van het Israëlische Film Fund, hoopt Israël blijkbaar haar "democratisch" imago te bewijzen. Palestina Solidariteit maakt derhalve geen promotie voor de film.

Project in de kijker

Het revalidatieprogramma van Askar Nablus voor mensen die lijden aan hersenletsels

Palestina Solidariteit ondersteunt sinds 2011 een nieuw project in het Askar vluchtelingenkamp in Nablus op de Westelijke Jordaanoever.

In Nabloes dragen de Nablus Association for Social & Community Development en het Lokaal Comité voor Revalidatie zorg voor een zeer kwetsbare groep: kinderen met hersenverlamming en hersentumoren. Palestina Solidariteit wil hen daarbij helpen.

Wie zijn het Nablus Association for Social & Community Development en het Lokaal Comité voor Revalidatie?

De Nabloes Vereniging voor Sociale & Gemeenschapsontwikkeling is sinds 2008 gevestigd in de stad Nablus. Dit centrum werd opgericht door enkele personen van Askar (Nablus) om sociale initiatieven te bevorderen, vooral voor de jeugd. Wij bieden recreatieve en educatieve activiteiten, zoals taalcursussen en informatica opleidingen. Ook hebben wij een alternatief toeristisch programma in en rond Nablus en in de rest van de Westelijke Jordaanoever. Daarnaast bieden wij producten aan van plaatselijke ambachten, zoals zeep, crèmes, borduurwerk, boeken etc.

Het Lokaal Comité voor Revalidatie (LCR) is opgericht in 1992, in het Askar kamp en had dezelfde leiders als de Nablus Association. Het doel van het lokaal comité is de mensen met een handicap te ondersteunen en te helpen door hen medische en psychologische bijstand aan te bieden. De tweede doelstelling is de bewustmaking van het maatschappelijk middenveld om mensen met speciale behoeften beter te integreren in het dagelijks leven.

Dagelijkse activiteiten

Het sociale programma

Vanaf onze start in Askar werden tal van initiatieven ondernomen om de lokale gemeenschap te integreren in onze activiteiten om de negatieve mening over mensen met een handicap te veranderen. Dat activiteiten bestonden uit debatten, trainingen en onderzoek.

Huisbezoeken en -uitrustingen

Vanaf 1992 bieden we psychologische bijstand aan gezinnen en evalueren we de medische behoeften van de doelgroep kinderen. Deze bezoeken bevorderen hun sociale integratie in de gemeenschap of in de openbare instellingen. 177 wijzigingen aan huizen waren gedaan, dankzij de UNRWA fondsen & de specialisten die de behoeften van ieder huis geëvalueerd hebben.

Het recreatieve programma

Vanaf 1992 organiseren we leesactiviteiten waarbij alle kinderen samen zijn, gehandicapt of niet. Zomerkampen voor de integratie van de kinderen werden ook, in samenwerking met de lokale verenigingen georganiseerd.

De professionele apparatuur

Ter verbetering van de mobiliteit en onafhankelijkheid van de personen met een handicap wordt de toestand van hun apparatuur opgevolgd door het Centrum. De begunstigden dragen soms tot 20% van de kosten, maar de rest wordt gedekt door onze vereniging (UNRWA fondsen). Deze apparatuur bestaat uit rolstoelen, krukken, rotators, etc. Voor de feitelijke samenwerking met de begunstigden wordt er een overeenkomst ondertekend.

Algemene en specifieke doelstellingen

Het belangrijkste doel is om intensieve revalidatiediensten te voorzien voor personen met hersentumoren die woonachtig zijn in het oostelijke deel van Nablus.

Ten tweede, tegemoet komen aan de dringende revalidatiebehoeften van alle personen met hersenverlamming aan de hand van fysiotherapie, ergotherapie en psychologische begeleiding. Daarnaast worden deze personen en hun omgeving geholpen door het geven

van voorlichting, door hulpparaatuur aan te bieden en door de nodige wijzigingen aan te brengen aan het huis waar de mindervalide persoon woonachtig is.

Tenslotte wordt er ook gewerkt om het bewustzijn van de betrokken gezinnen, plaatselijke gemeenschappen en gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties te verhogen over de medische, sociale en revalidatiebehoeften van personen met hersenverlamming.

Freilich kandidaat directeur voor het Centrum voor Gelijkheid van Kansen

Michael Freilich (hoofdredacteur van het pro-Israëliische maandblad Joods Actueel) stelt zich kandidaat om Jozef De Witte op te volgen als directeur van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding. Een kans of een gevaar?

Freilich is allesbehalve correct als hij het over de geschiedenis van Israël heeft. Zo beweert hij in Joods Actueel op 28 december 2011 het zogenaamde 'echte verhaal' te brengen en spreekt hij van 'de vele journalistieke flaters die tot op vandaag in de berichtgeving hierover sluipen'. Hij schrijft o.a. dat Jenin de eerste stad is die door Israël aan de Palestijnse autoriteit wordt overgedragen in uitvoering van de Oslo-akkoorden (1993). Hij is blijkbaar al vergeten dat het de steden Gaza en Jericho waren die het eerst overgedragen werden aan de PNA. Jenin kwam heel wat later aan de beurt.

Waarom verzwijgt Freilich dat de Palestijnse vluchtelingen die in het kamp van Jenin wonen, mensen zijn die verdreven werden of gevlucht zijn uit hun huizen, dorpen en steden in het historische Palestina, uit het grondgebied dat nu Israël heet? En dat deze vluchtelingen niet mogen terugkeren naar hun huizen en eigendommen, ondanks de VN-resolutie 194 (van 11 december 1948) die zegt dat de Palestijnse vluchtelingen het recht hebben om terug te keren en recht hebben op schadevergoeding. Maar zoals u wellicht weet voert Israël nooit een VN-resolutie uit, ook niet van de Veiligheidsraad. En waarom zegt hij er niet bij dat deze mensen haven en goed verloren hebben en nooit compensatie kregen voor de diefstal door de Israëlische staat met inbegrip van hun geld dat op de bank stond?

Wanneer er sprake is van Israëliisch geweld in het conflict, wanneer bij voorbeeld Israëliische tanks zich al schietend door de huizen van Palestijnse vluchtelingen een weg banen, worden dergelijke "details", die Israël in een slecht daglicht stellen, verzwegen en wordt stevast, in de reeks gewelddaden die aan het voorval vooraf gaan, een gebeurtenis met Palestijns geweld als de aanleiding aangeduid.

En ga zo maar door in de vele publicaties van Joods Actueel.

Freilich is duidelijk een propagandamachine van de staat Israël. Hij vindt dat kritiek op Israël geoorloofd is, maar dat je eerlijk moet toegeven dat beide kanten fouten maken. Alsof misdaden van de Israëlische bezetter tegen de menselijkheid slechts 'fouten' zijn.

De stijl van Michael Freilich is heel slim. Hij is de rust zelve, een brave man, en zijn leugens zijn ingewikkeld om te ontmaskeren. Hij wordt inderdaad als 'gematigd' voorgesteld en dan krijgt hij dikwijls een forum, zelfs op tv. Bovendien kan Freilich het

goed uitleggen. Hij heeft goede politieke contacten. Zo schreef hij onlangs een vrije tribune samen met Wouter De Vriendt, kamerlid van Groen!, die het belangrijk vond om deze 'gematigde stem' te laten horen. Freilich wordt ontvangen door ministers, enz. Een succesvolle pro-Israëlische propagandamachine, zou ik zeggen. Maar daarom ook erg gevaarlijk!

Gevaarlijk omdat de pro-Israëlische lobby al vele politici 'overtuigd' heeft van de 'goede bedoelingen' van het Israëlische staatsapparaat, terwijl dit al gedurende meer dan 63 jaar misdaden tegen de menselijkheid begaat en alle internationale wetten schendt. De Israëlische staatsterreur stopt niet. Dagelijks worden de Palestijnen op grote schaal bestolen van hun gronden en velden, huizen vernield, mensenrechten geschonden.

Michael Freilich verspreidt bovendien misleidende informatie over organisaties die opkomen voor de legitieme rechten van het Palestijnse volk. Zo beschuldigde hij CODIP (huidige naam: Palestina Solidariteit vzw) van leugens, desinformatie en oneerlijkheid en stuurt hij die beweringen ook naar ministeries, parlementariërs, hoge verantwoordelijken in onderwijs, kerk en steden. Het is dus duidelijk, dat hij voor de pro-Israëlische lobby werkt, die alle kritiek op Israël als antisemitisme probeert af te doen.

In een artikel van 2010 (herhaling van een artikel van 2007) gaat Joods Actueel tekeer tegen het Actieplatform Palestina. Dat platform was in die tijd al verschillende jaren ontbonden. Zo accuraat is de informatie dus niet. Maar toch geloven gezagdragers alles van de pro-Israëlische lobby en volgen hun advies zonder zich terdege te informeren.

De "informatie" in Joods Actueel over de studiedagen die CODIP indertijd inrichtte samen met lerarenverenigingen, was erop gericht om CODIP in een slecht daglicht te plaatsen. Scholen, organisaties en directeurs werden onder druk gezet en bedreigd om als antisemitisch te worden beschuldigd als ze de studiedag zouden laten doorgaan.

Het goed kunnen uitleggen, is één zaak. Als intelligente mensen daarin trappen en de leugens zomaar slikken en hun beslissingen daaraan ook nog koppelen, is dat een andere zaak. Het hebben over mensenrechten en internationaal recht en zich dan laten inpakken door een pro-Israëlische propagandamachine is onvoorstelbaar.

De kandidatuurstelling van Freilich is ook gevaarlijk omdat door de jarenlange leugencampagne de politieke wereld ook vandaag daarin zouden kunnen meelopen. Het zou een uitgelezen kans voor Freilich worden om de organisaties die kritiek op Israël hebben, de mond te kunnen snoeren met het argument van het antisemitisme en om nog meer haatcampagnes en verdachtmakingen tegen hen te uiten dan nu al het geval is.

Welk beeld heb je als je niet de slachtoffers maar alleen de woordvoerder of de propagandamolen van de bezetter hoort?

Samengevat: iemand als Michael Freilich aan het hoofd van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding betekent een echt gevaar, ook voor de democratie in België. Het dient ten alle prijze te worden voorkomen.

Vandecan Myriam

Opinie

Van de Andes tot Palestina, het is eigenlijk allemaal één strijd tegen onrecht

"Inkopen doen in Israël is geen probleem, want bijna iedereen in Israël spreekt Engels", lees ik op een website. Voor de modale Westerling wellicht gewoon een praktisch stukje reisadvies. Dat inkopen doen onethisch kan zijn en *daarom* dus een probleem, is voor velen al een vergezochte redenering waarvan ze niet wakker liggen.¹⁴ Er werd niet zo lang geleden een test gedaan: bij een nep-promotie voor bankproducten werd expliciet verteld, dat het om onethische producten ging. Zo'n 75% van de potentiële klanten zeiden dat het hun niet kon schelen. Zo'n 75% van mijn medeburgers zouden mij dus als een wereldvreemde fanatiekeling beschouwen, als ik hun zou vertellen, dat het mij stoort, dat ethisch consumeren haast niet meer mogelijk is. En van de rest zou nog een aantal dat laatste ontkennen. Een probleem negeren is zo gemakkelijk om niets eraan te hoeven doen.

Van de Andes tot Palestina, van de Negevwoestijn tot Nigeria, overal moeten traditionele levenswijzen wijken voor het grote geldgewin van de reeds machtigen. Overal **wordt mensen hun land afgenomen** of wordt hun leefomgeving onherroepelijk verknoeid, voor de olie, voor goudmijnen, voor kolonisten die te midden van een land waar water schaars is, hun siertuinen rijkelijk besproeien terwijl de oorspronkelijke bewoners de toegang tot water grotendeels wordt ontzegd¹⁵. **Schendingen van elementaire mensenrechten**, overal ter wereld, door eigen overheden, **door bezettingsmachten, door kolonisten, door eigen volk.**

En in de communicatiecultuur waarin we verzeild geraakt zijn, *klinkt* het vaak nog positief ook. "Biobrandstof", dat klinkt als een ecologisch bewuste kentering in het economisch denken. Biobrandstof is niets meer of niets minder dan weeral een economische dada erbij waarvoor mensen en hun leefomgeving moeten wijken. Het is nog maar eens een reden meer waarom de laatste stukken oerwoud worden gekapt en waarom mensen worden landloos gemaakt, zodat hun geen andere keuze meer overblijft dan als goedkope werkkrachten te gaan werken voor degenen die hun levensbronnen afgenomen hebben. Goedkope werkkrachten, want door de mechanisatie is werk schaars en worden werkkrachten goedkoop. Wie uit de boot valt, moet zijn plan trekken en velen geraken in de marginaliteit van sloppenwijken, drank, drugs en criminaliteit. Wie protesteert, riskeert gevangenis of erger. Onze geschiedenislessen van destijds, over de negentiende eeuw, "revisited".

Volgens de theoretici die zich met ontwikkelingssamenwerking bezig houden, of met economie in 't algemeen, zal het allemaal wel vooruitgang betekenen, want het is allemaal goed voor de "groei". Hoe dat verder moet met deze aardbol en die voortdurende groei, daarop weten ze het antwoord niet en de enkeling die in een tv-debat over dat eikel punt begint, wordt al vlug het woord ontnomen. Toen ik in het eerste jaar van het middelbaar onderwijs een vraagstuk moest oplossen en ik tot een

¹⁴ Waarom Israëlische producten kopen onethisch is, lees je onder meer op http://www.boycotisrael.info/?page_id=26.

¹⁵ Over de water-situatie op het terrein in Palestina lees je onder meer op de website van de Palestinian Hydrology Group, met name in de rubriek "From the field": <http://www.phg.org/fromthefield.asp>.

absurd resultaat kwam, was het minimum dat van mij verwacht werd, dat ik ging kijken waar ik me vergist had. Dat doen economen blijkbaar niet.

Ik heb een boek gezien over economie, het bevatte een grafiek: de consumptie versus het inkomen. Een lijn verbond de in het onderzoek verkregen gegevens... behalve in het gebied van de laagste inkomens, daar werd de overigens rechte lijn gewoon recht doorgetrokken, zodat zelfs de sukkelaars zonder enig inkomen volgens de aldus verkregen grafiek nog consumeerden, in tegenstelling tot wat de gegevens vertelden. Waarom die lijn zomaar rechtdoor getrokken werd zonder rekening te houden met de gegevens, heb ik in de uitleg niet gevonden. Economen zijn wellicht vaak mensen die geen kaas gegeten hebben van wiskunde en van exacte wetenschappen en daarom dan maar economie gaan studeren. Dat de gegevens die een experiment oplevert voorgaan op de vooropgezette hypothese en dat het deze laatste is, die in geval van contradictie tussen beide moet aangepast worden, en niet de verkregen gegevens, zien ze blijkbaar niet in of willen ze niet inzien. Dat er dus mensen zijn die sterven van honger bij gebrek aan inkomen, past niet in hun theorieën en dus wordt de lijn doorgetrokken om tot een ander resultaat te komen. En als ze tot de absurde bevinding komen dat we steeds meer groei moeten hebben, gaan ze niet kijken, waar ze zich vergist hebben. Zou het bij voorbeeld niet kunnen, dat we gewoon een rechtvaardiger verdeling van de geproduceerde rijkdom nodig hebben, zonder de aarde steeds meer te moeten belasten?

Het is dat soort mensen volgens wie India en China het "goed doen". Probeer je dan in te gaan op de vraag, volgens welke criteria ze dat "goed doen" bepalen, dan word je al gauw als een dwarsligger beschouwd die de les wil saboteren. Gewoon af en toe eens naar iets anders kijken dan de VRT en je leert al gauw, dat die landen het vooral "goed" doen op het gebied van slavernij in 't algemeen en kindermisbruik (in de breedste betekenis van het woord) in 't bijzonder.

Wat heeft dit alles nu te maken met Palestina, zal de vertrouwde lezer van deze nieuwsbrief zich misschien afvragen. Welnu, alles! Omdat het allemaal één strijd is, Palestina-activisten, Israël boycotters, milieu-activisten, arbeiders tegen sociale afbouw, de door onze VRT bijna dood gezwegen "indignados". Het gaat allemaal over logisch denkende mensen die geen onrecht verdragen. Over het bypassen van verworven rechten door de mondialisatie. Over het op zij schuiven van mensenrechten-overwegingen door economische argumenten. Want of het nu **Israëlische bedrijven zijn die het land van de Bedoeïenen in de Jordaanvallei inpalmen met de steun van Israël**, of multinationals die boeren landloos maken in één of ander Andes-land met de steun van de eigen regering van het land, of **Israël dat in de Negevwoestijn, in eigen land, de daar wonende bedoeïenen, Israëlische staatsburgers, landloos maakt**, het komt allemaal op hetzelfde neer: hebzucht, corruptie, **het recht van de sterkste**.

Het is een strijd die misschien nog kan gewonnen worden, mits voldoende mensen zich van dat alles bewust worden en met name van het feit zelf, dat het allemaal één en dezelfde strijd is. Het is met dat in ons achterhoofd, dat we moeten bezig zijn, **actie voeren, schrijfsels produceren, communiceren, boycotten**. Ik vond het relevant, dat eens met zoveel woorden "op papier te zetten".

Jan Van Herzele

Maak van Palestina Solidariteit uw erfgenaam

Een legaat is de uiterste wilsbeschikking (testament) waarbij de erflater aan één of meer personen al de goederen (niets uitgezonderd) geeft, die bij zijn overlijden zal nalaten. Dat kan zowel aan een persoon zijn als aan een instelling die het recht heeft om legaten te aanvaarden, zoals Palestina Solidariteit vzw. Voor meer info, zie de website.

Lidgeld 2012

Door lid te worden versterkt u Palestina Solidariteit ten aanzien van andere ngo's, zoals 11.11.11 of het Ministerie van Buitenlandse zaken. Hoe meer leden, hoe meer gewicht op Buitenlandse Zaken en politici.

Lidgeld per kalenderjaar: 25 €

Voor studenten, werklozen: 15 €

Voor slechts 25 € per jaar ontvang je vijf maal per jaar onze nieuwsbrief, word je regelmatig op de hoogte gehouden van onze activiteiten en kan je profiteren van een aantal voordelen!

Je kan het geld overschrijven op IBAN: BE52 0001 5766 4709 - BIC: BPOTBEB1 op naam van: Palestina Solidariteit vzw, Ectorsstraat 19, 3400 Landen, met vermelding: "lidgeld 2012".

Tweede internationale missie: "Welcome to Palestine" van 15 tot 21 april 2012

De internationale missie "welcome to Palestine" is gegroeid uit een oproep van Palestijnse organisaties. Ze vinden dat mensen buiten Palestina moeilijk de rechten van de Palestijnen kunnen verdedigen als ze zelf hun recht op vrije toegang tot Palestina niet opeisen.

Ze vinden dat de Palestijnen van de Westbank en Oost-Jerusalem van de buitenwereld afgesloten zijn door een Israëlische blokkade. Die gebeurt meer in het geniep dan die van Gaza maar ze heeft evenzeer een negatief effect op de Palestijnen. Daarom vragen ze om hen niet te vergeten en te komen meemaken wat er ter plaatse gebeurt om er daarna over te kunnen getuigen: verdrijving uit hun huizen en van hun grond, permanente agressie van kolonisten en Israëlische soldaten, arrestaties en opsluitingen van activisten, ...

Daarom hebben ze buitenlandse sympathisanten opgeroepen om in april 2012 massaal naar Palestina te komen. Bijna duizend mensen, waaronder een vijftigtal Belgen, hebben positief op deze oproep gereageerd en zullen op 15 april **op de luchthaven van Tel-Aviv** landen en openlijk zeggen dat ze zich naar Palestina willen begeven.

Deze internationale missie ligt in dezelfde lijn als de "Gaza flotilla" en de "Gaza Freedom March" en het is belangrijk om naast Gaza ook de aandacht te vestigen op de voortschrijdende kolonisering van de Westbank en Oost-Jeruzalem.

Op 9 juli 2004 heeft het Internationaal gerechtshof in Den Haag de bouw van de muur illegaal verklaard en geëist dat ze zou verwijderd worden. De algemene vergadering van de Verenigde Naties heeft deze aanbevelingen aanvaard op 20 juli 2004.

Maar Israël gaat in versneld tempo door met de bouw van de muur en deelt zo de Westbank op in stukken, confisqueert gronden en waterbronnen, vernielt huizen en oogsten, sluit honderdduizenden Palestijnen op in onleefbare enclaves. En tegelijk gaat Israël nog steeds verder met de uitbreiding van de nederzettingen die allemaal illegaal zijn.

Het blijft ongestraft het internationaal recht schenden maar er wordt geen écht internationaal diplomatiek initiatief genomen tegen de bezetting, de kolonisering en de roof van grond en goederen.

Daarom hebben honderden sympathisanten uit heel de wereld positief gereageerd op de oproep van de Palestijnse organisaties om neen te zeggen tegen de kolonisering en de etnische zuivering, en om het recht op te eisen om de Palestijnen te kunnen bezoeken.

We mogen niet meer aanvaarden dat Israël buitenlandse bezoekers onderwerpt aan arbitraire controles wanneer ze de Palestijnse gebieden willen bezoeken. Het is onaanvaardbaar dat bezoekers moeten liegen over hun reisdoel, dat ze documenten moeten tekenen dat ze niet naar de Palestijnse gebieden gaan, dat Israël bezoekers vernedert en hen regelmatig de toegang weigert.

In juli vorig jaar namen bijna zeshonderd mensen deel aan de eerste missie. Maar Israël heeft alles in het werk gesteld om te vermijden dat de militanten in Palestina geraakten: de meerderheid werd de toegang tot het vliegtuig ontzegd in Europa en meer dan honderdvijftig deelnemers die wel tot in Tel-Aviv geraakten werden enkele dagen opgesloten in de gevangenis en daarna manu militari teruggestuurd.

Wie geïnteresseerd is om dit jaar (van 15 tot 21 april) deel te nemen aan de 2e internationale missie, kan zich wenden tot Jan Dreezen, Palestina Solidariteit, 0479- 98 66 42

Verduidelijking

Op 8 maart is er een oproep verspreid voor een manifestatie voor Syrië op 13 maart 2012, uitgaande van de Mediawerkgroep Syrië. Palestina Solidariteit vzw distantieert zich van deze manifestatie, en de verwijzing naar het Israëlisch-Palestijns conflict.

Kalender

Meer gedetailleerde informatie van deze activiteiten vindt u terug op onze website.

24 maart 2012 – 19u – **Optreden Not to forget en Imaran**

Waar? De Vaartkapoen, Schoolstraat 76, 1080 Brussel

 vanaf 24 maart 2012 – **Keffiyeh/Made in China**

Waar? KVS

 31 maart 2012 – 14u – **Vrijwilligersnamiddag Palestina Solidariteit**

 1 april 2012 – vanaf 10u – **Dag van de Aarde**

Waar? Halles de Schaerbeek, Rue Royale Sainte-Marie 22, Schaerbeek

 9 april 2012 – vanaf 10u – **Paasmars Leuven-Brussel, omdat oorlog niet ver weg is!**

Waar? Station van Leuven

 15 april 2012 – vanaf 13u – **Benefiet voor Palestina (voor vrouwen)**

Waar? Oudstrijdersstraat 9, 2140 Antwerpen

 April 2012 – **Internationale missie - Welcome to Palestine**

 April 2012 – **Inleefreis: nog enkele plaatsen beschikbaar!**

 1 mei 2012 – **Via Velo Palestina**

 1 mei 2012 – **Stand Wereldfeest Herent**

 Juli 2012 – **Inleefreis: nog enkele plaatsen beschikbaar!**

Wilt u deze nieuwsbrief niet langer ontvangen? Stuur dan een email met de vermelding "Uitschrijven nieuwsbrief" naar ons e-mailadres secretariaat AD palestinasolidariteit.be

Volg ons ook op [Facebook](#).

